॥ २३ ॥ लुंठमानः ॥ इतिरामाभि०वा०कि० अष्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥७॥ ॥ समाश्वास्य वानरानितिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ रक्षः तद्रूपोपहर्तेत्याद्यर्थः ॥ ३ ॥ नोमहान्यातः मासमध्येइतिशेषः ॥ तन्मध्येऽल्पोऽवशिष्टइतिभावः ॥ परावृत्यगमने महदनिष्टमित्याह ॥ सुग्रीवश्चेति ॥ ४ ॥ तथाविचिनु

अन्यदेवापरंघोरंविविशुर्गिरिगव्हरं॥ तेविचित्यपुनःखिन्नाविनिष्पत्यसमागताः ॥ एकांतेवृक्षमूलेतुनिषेदुर्दीनमानसाः ॥ २३॥

इत्यार्षेश्रीम०वा०कि० अष्टचत्वारिंशःसर्गः॥ ४८॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ अथांगदस्तदासर्वान्वानरानिदमब्रवीत् ॥ परिश्रांतोमहाप्राज्ञःसमाश्वास्यशनैर्वचः॥ १ ॥ वनानिगिरयोनद्योदुर्गाणिगहनानिच॥ दरीगिरिगुहाश्चैवविचिताःसर्वमंततः॥ २॥ तत्रतत्रसहास्माभिर्जानकीनचदृश्यते॥ तथारक्षोपहर्ताचसीतायाश्चैवदुष्कृती॥३॥ कालश्चनोमहान्यातःसुग्रीवश्चोग्रशासनः॥ तस्माद्रवंतःसहिताविचिन्वंतुसमंततः॥ ४ ॥ विहायतंद्रींशोकंचनिद्रांचैवसमुत्थितां ॥ विचिनुध्वंतथासीतांपश्यामोजनकात्मजां ॥५॥ अनिर्वेदंचदाक्ष्यंचमनसश्चापराजयं॥ कार्यसिद्धिकराण्याहुस्तस्मादेतद्ब्रवीम्यहं॥६॥ अद्यापीदंवनंदुर्गंविचिन्वंतुवनौकसः॥ खेदंत्यक्त्वापुनःसर्वंवनमेवविचिन्वतां ॥ ७॥ अवश्यंकुर्वतांतस्यदृश्यतेकर्मणःफलं ॥ परंनिर्वेदमागम्यनहिनोन्मीलनंक्षमं ॥ ८॥ सुग्रीवःक्रोधनोराजातीक्ष्णदंडश्चवानराः ॥ भेतव्यंतस्यसततंरामस्यचमहात्मनः॥ ९॥ हितार्थमेतदुक्तंवःक्रियतांयदिरोचते॥ उच्यतांहिक्षमंयत्तत्सर्वेषामेववानराः॥ १०॥ अंगदस्यवचःश्रुत्वावचनंगंधमादनः॥ उवाचव्यक्तयावाचापिपासाश्रमखिन्नया॥ ११॥

ध्वं यथा सीतांपश्यामइत्यन्वयः ॥ ५ ॥ अनिर्वेदमखेदं ॥ दाक्ष्यं सामर्थ्यं ॥ अपराजयं कार्यापराङ्मुखत्वं एतत् वक्ष्यमाणं ॥ ६ ॥ हेवनौकसः इदं दुर्गवनमद्यापि विचिन्वंतु भवंतः ॥ आदरात्पुनराह ॥ खेदंत्यक्त्वा पुनःविचिन्वतां ॥ ७ ॥ निर्वेदं खेदं ॥ नोन्मीलनमनुन्मीलनं अनुद्योगइतियावत् ॥ नक्षमं नयुक्तं ॥ ८ ॥ तत्रहेतुः ॥ सुग्रीवइति ॥ ९ ॥ यदि मदुक्तमेतन्नरोचते तर्हि यदन्यत्क्षमं तदुच्यतां ॥ १० ॥ ११ ॥